

Hvorfor går ingen av de 14 partiene inn for bigami?

Åpent hus

— Uff, jeg må snart ha et selskap! Vi skylder en hel haug med mennesker. Jeg begriper ikke når jeg skal få tid... Og så dyrt det er! Huffameg. Det er hyggelig å ha gjester, men du verden for et ståk. Først skal det skrives opp liste, så skal det kjøpes inn og drasses hjem. Så skal maten forberedes, det skal bakes og steikes og herjes i dagvis. For ikke å snakke om drikkevarer, de er jo så dyre at det er en gru!

— Ja, du har vel tenkt på en tre retters middag med viner og alt tilbehør? Fint dekket bord med nypusset sølv og arvelsesdraker? Kaffe og kaker etterpå, drinker og nattmat til slutt?

— Ja, jeg har tenkt meg noe sånt. Vi får det jo alltid slik når

vi kommer til andre, og vi må jo gjøre gjengjeld, vet du.

— Skal jeg gi deg et godt råd som jeg i grunnen har tenkt på lenge? Har det noensinne falt deg inn at det går an å gjøre det enklere? Har du noen gang tenkt på at det er kjempekoselig å se sine venner hos seg, hvis det bare ikke hadde vært for all denne velsignede maten man på død og liv skal putte i folk?

— Jamen, alle andre...

— Net, nå må du gi deg. Blås i hva alle andre gjør. De fleste mennesker liker nemlig ikke å spise så mye om kvelden, skal jeg si deg. De fleste liker å komme sammen og prate over et glass og to, og kanskje med en liten godbit til.

Jeg hørte om noen forleden som har funnet på noe lurt. En gang i måneden har de åpent hus. De har gitt alle sine venner,

kolleger, og familien beskjed om at den dagen er alle hjertelig velkommen. Det serveres sherry og mineralvann. De fleste kjører jo bil for tiden, og kan ikke drikke noe likevel. Til dette setter vertinnen frem et eller annet smått å bite i, hverken dyrt eller slitsomt å lage. Både gjestene og vertsskapet har det like hyggelig. Man kommer sammen, får høre nytt og prate fra seg. Kanskje tar de seg en svingom også utpå kvelden.

— Det høres alle tiders. Men tør jeg begynne med noe sånt da?

— Nie, nei, hvis du ikke tør såpass, så. Men så kan du jo sitte der med disse evindelige planleggingene dine om store selskaper som aldri blir noe av. Det har da i hvert fall ingen noen glede av.

Gerda

Skulle ikke tiden nu være inne til å tillate bigami i Norge. Det skulle jo være en naturlig konsekvens av at vi er blitt et oljeland. Når oljen pipler og pengene strømmer, kan vi vel også span-

dere på oss noen riktig gamle tradisjonelle østerlandske skikker. Det kunne være blåsokkemennenes svar på rodstrømpekvinnenes stadig freidigere og utilsorte fremstot. Kanskje burde våre kvinner også på østerlandsk vis pålegges å bruke slor, så meget mer som dette jo ville være i fullstendig harmoni med hostens parisiske motesignaler. Det skal jo være strikkeløse med slor til høsten, efter hva vi har hørt, og ville det gjøre noen

store forskjell om det ble obligatorisk?

Vi har nøye gjennomtrått forskjellige valseprogrammer, men finner at intet parti, pussig nok, går inn for flerkoneri. Alle later til å innå en avventende holdning — muligens regner de med at tiden ikke er moden for en slik reform — at nordmann, selv om alle har skaffet seg oljekesjer, ikke er mentalt forberedt til å følge opp.

At det har opparbeidet seg et stort behov for flerkoneri, kan det ikke være tvil om. Det passer selvsagt ikke alle menn, men så er det da heller ikke snakk om tvang, bare adgang til, og i svært mange tilfeller ville det være den mest praktiske løsning på hjemlivets problemer. En mann som er gift med en yrkeskvinne, vil ofte ha bruk for en eller flere koner i tillegg som kunne være hjemme, se til barna, og gjøre husarbeidet så ikke alt stover ned. Det ville også være en fordel for yndlingshustruer som derved ville avlastes huslige plikter når hun kom trett og sliten fra jobben. Et system av hustruer, hvorav noen stelte huset mens andre tok seg jobb og tjente kontantene, ville være en bra ordning, skulle vi tro.

Det trekker selvsagt store jeksler på en mann å være omgitt av et større antall kvinner når han oppholder seg i hjemmet. En god del skravil under TV-programmene måtte han regne med, og slikt er alltid en ulempe. Flerkoneri passer derfor antagelig bare for tålmodige menn som kan bære over med mye.

Men fra kvinnesynspunkt innebærer flerkoneri vesentlige fordeler. Det innebærer blant annet at flere kvinner kunne få del i og nyde godt av en manns charme og behagelige selskap. Det ville gjøre slutt på den nuværende urettferdige ordning at en enkelt kvinne har enerett på sin mann — ytterst sjelden er hun villig til å dele ham med andre fordi hun kan pukke på eiendomsretten.

I et hjem med flere hjemmeverende husmodre ville det også bli en hyggeligere arbeidsfordeling. Noen er flinke til å sy, og andre er flinke til å syte, og så kunne hver stille med det hun hadde best lyst til og talent for. Man ville ikke være avhengig av lønnet husmorvikar i tilfelle sykdom, idet samtlige hustruer aldri ville være sengeliggende samtidig. Og man ville heller ikke være avhengig av barnehager og såkalte daginstitusjoner. Hustruene kunne også skiftes om å sitte barnevakt eller bli med øktemannen i teater eller selskap om kveldene, og selskapslivet ville ikke bli så enstonig, idet det alltid ville være spennende å se hvilken av hus-

truenes de forskjellige medbragte. Under den nuværende ordning er det, like alltid naturligvis, men som oftest den samme livsledeganger en mann kommer med hver gang, og stadig sitter hun og vokter på at han ikke drikker for mye eller forteller ufine historier, og hvorfor? Jo, på grunn av eneretten — fordi han er under hennes, og kun hennes spesielle pisk og dominans.

Vi har her tillatt oss å fremheve noen få men innlysende fordeler ved flerkoneri. Oversikten kan suppleres i lange baner, og må bare oppfattes som foreløbig. Vi har bare villet fremkaste tanken, så man kan få stand en dialog. En reform bør jo alltid luftes og gjennomdrøftes for den settes ut i livet. Vi regner med spontan oppslutning fra rodstrømper som, efter hva vi har forstått, er alt annet enn fornoyd med kvinnens plass i den nuværende hjemtype og med et familiemonster hvor hun lett blir dominert av en manns egoisme, urimeligheter og despoti.

I et flerkoneri-ekteskap vil en ansamling av hustruer kunne bli enig om å sette seg på ham hvis han ikke er snill.

Vi etterlyser derfor et parti som tar opp adgang til bigami, iallfall som en forsøksordning, og da selvsagt også adgang for kvinnen til å gifte seg med så mange menn som hun ønsker og synes hun har bruk for. Likestillingen skulle således være vel ivarett.

„Så sykler jeg med deg...“

Tandemsykkelen er på vei inn igjen, opplyser Sykkelrådet. Den har i mange år ført en nok så litt baktrukket tilværelse, men nå ser det ut til å bli «in»-å sykle to og to sammen.

I de senere år har det ikke vært mulig å få kjøpt tandemsykler her i landet, men det er bestilt et parti fra Sverige. Dette hadde man håpet å ha i forretningene for sommeren, men produsenten har hatt problemer med å dekke alle ordrer. Nå skulle de imidlertid snart være her, sier afdelingsjef Sundset i en av landets store sportsforretninger.

— Hva koster en tandemsykel?

— Prisen er relativt høy, ca. 1700 kroner.

I Norge har tandemsykkelen ofte vært brukt av blinde eller svaksynte som gjerne har alliert seg med en aktiv syklist, og på den måten kommet ut på turer. Det er forøvrig forentstiftet en forening som arbeider for å skaffe tandemsykler til handicappede.

Såvel i Belgia som i Frankrike og Vest-Tyskland kjøres det nå ivrig på tandemsykler. Den er populær som aldri før. I Sverige er efterspørselen så stor at produsentene ikke har greid å skaffe til veie nok sykler.

Gasslekkasje?

Bilen til Bonnie og Clyde er solgt

Har De mistanke om at propan-gassapparatet lekker? Et godt råd er å stenge for alle kraner, pensle såpevann på alle koblinger og forbindelser, og åpne for propanutløser fra propanflasken. Eventuell lekkasje kan nå lett oppdages ved at det dannes seg bobler på lekkasjestedet.

Bilen som Bonnie og Clyde ble skutt i av politiet i 1934, er solgt for 175 000 dollar til eieren av et spilllekasino i Nevada. Selgeren er filmprodusenten Ted Toddy. Det er trolig den høyeste pris som er betalt for en veteranbil.

Bakterier yngler i våte kluter —

I mange kjøkkener ser man ofte at kluter og svamper brukes ved oppvasken eller til vasking og avtøring av bord, benker og redskaper blir liggende og sneras sammenklemt og våte efter bruk. — Dette er meget uhygienisk, skriver dr. med. Haakon Natvig i sin bok om kjøkkenhygiene. Mange bakterier kan finnes på og i en slik klut, og blir den liggende noen timer eller natten over i våt eller halvvtåt tilstand, vil bakteriene kunne formere seg enormt. Når man senere bruker en slik klut, kan man komme til å øke, snarere enn minske, bakterieantallet på de ting som vaskes eller avtørkes. Det tar heller ikke lang tid for en slik klut eller svamp blir sur og lukter vondt.

Den hygieniske måten å behandle kluter på er å koke dem, eventuelt vri dem opp i så varmt vann som mulig, vri vannet godt av dem og henge dem til tork, og dette bør gjøres efter hver gangs bruk. Bakteriene vil ikke kunne formere seg når kluten er tork, og i fibrene på en tork klut eller svamp vil størsteparten av bakteriene dø.

Det som her er sagt om kluter, gjelder også for de forskjellige typer av børster som brukes til rengjøring i kjøkkenet; oppvaskbør-

Spion-øye i butikken

Et speilkuleøye som avslører butikktyster på fersk gjerning, er nå produsert av et dansk byggematerialfirma. «Øyet» henges opp under taket i forretningen, og i en forretning på opp til 200 kvm kan både kunder og personale se alt som foregår. På grunn av kuleffekten kan «øyet» til og med se bak reolene. Dansk pris på oppfinnelsen er 220 kroner.

Når speilkulen blir oppsatt i en forretning, er det meningen å gi kundene informasjon om at det er der, slik at det også vil gi en forebyggende virkning.

I Danmark beløper butikktyster seg til ca. to milliarder kroner pr. år.

Nytt dietfôr gjør hunden slank og frisk

Fete hunder er intet vakkert syn, men nå skal det være slutt. Nå skal det bli slankefôr og greier, som man til og med nå kan få kjøpt på apotek. Vi notes smale og lekke ved neste iktestolpe.

En fet hund er intet vakkert syn. Hverken en fin stamtavle eller en vakker rase kan rette opp inntrykket når vår fribente venn mer og mer ser ut som en vandrullepølse.

En syk hund ser anderledes ut. Manglende appetitt får øynene til å miste glansen, pelsen til å bli matt og pjusket. Hunden henger bokstavelig talt med hodet og gir et bedrøvelig inntrykk. Hva gjør man så? Man går til dyrlægen, som kan finne årsaken og foreskrive en riktig diad. Idag er dette et forholdsvis enkelt problem, da det nå er markedsført et spesielt dietfôr for hunder her i landet.

Dietfôret kommer fra USA, der det har eksistert i mange år. Effektivt er det kommet på markedet seks forskjellige typer av sykdommer som rammer hunder.

Prescription Diet heter dette dietfôret, og er nå kommet hit til landet. Ved Apotekernes Laboratorium, som distribuerer dietfôr i Skandinavia, opplyses det at samtlige varianter markedsføres her i landet. Dermatologi Diet for allergiske tilstander, Heart Diet for kroniske hjertefeil, Indigestion Diet for mave- og tarmforstyrrelser, samt tilleggs- og avveiningsfôr for hvalper, Kidney Diet beregnet på hunder med kroniske nyrelidelser og gamle hunder, Puppy Diet for drektige tisper, hvalper i vekst og hunder under spesielt anstrengende perioder, og Reduction Diet, slankefôret som inneholder alt hunden trenger, slik at den unngår slapphet og dårlig pels under slanking.

Dietfôret fåes kjøpt på apotek mot resept fra veterinær. Hittil har veterinærene måttet sette opp dietliste for hver hund, ofte en svært omstendelig prosess.

Gamle råd mot tannverk

At sette Kjøkkensalt, overstøket med Brændevin, i en Kop på glødende Kul og laden den opstigende Dunst gaar ind i Munden...

Hva gjorde våre forfedre når tennene verket? Her i Norge fikk vi ingen ordnet tannlegeutdanning før i 1893. Da Anders Sandvig åpnet praksis på Lillehammer engang i 1880-årene, fantes det bare to andre tannleger mellom Kristiania og Trondhjem. Og allikevel var det dem som tvilte på at Sandvig ville få nok å gjøre: Folk flest hadde ikke råd til den slags luksus. Kunne de ikke døyve smertene på annen måte, måtte de la legen eller smeden trekke tannen.

I en legebok fra 1845 finner vi disse råd mot tannpine:

1. Er Tandpinen rheumatisk, saa lider i Begyndelsen en Tand, saa hele Raden. Her bør man legge en lille Urtepose paa Kinden, søge at bringe en Spansk-flue bag Øret eller i Ryggen, ikke sove om Natten paa Fjæderdyner, drikke varm Hydelyde, samt inden man gaer til sengs tage et Fodbad af Aske og Salt.
2. Varm Olie. Ved heftig Tandpine enten over det Hele eller i enkelte Tænder bør man trække Blod ud, gnide Kind og Tandkjød med en grov Klud og derpaa tage varm Olie i Munden.
3. Tændte Ild paa et Papir-
- kræmmerhus, lade det afbrænde og stryge den Olieadraabe, som samler sig nedentil, paa Tanden.
4. Kulstov lagt i den hule Tand har ofte havt en gavnlig Virkning.
5. At holde William Lee's Arsmagnat og Saltbiandning paa Tanden.
6. At sætte Kjøkkensalt, overstøket med Brændevin i en Kop paa glødende Kul og laden den opstigende Dunst gaar ind i Munden.
7. Mod Værk i hule Tænder, Man tager en Skrupel Nellikkeolie og 2 Drachmer Vitriolgeist, fugter hermed Bomuld og lægger det i Tanden. Et lignende, meget virksomt Middell er 1 Deel Alun og 2 Dele Salpeterspiritus, som med Bomuld lægges i den raadne Tand.
8. Lide unge Piger under deres Udvikling eller frugtsomhed Kvinder af Tandpine, saa bør de være omhyggelige om et aabent Liv, samt drikke Brodvand med Citronskiver og Sukker.
9. Kresot paa Bomuld i den hule Tand hæver for det meste Tandpinen.

Særlig effektive var disse råd neppe. Takke oss til tannlegen og boret hans, tross alt! Minni.

GUTTE BUKSE I CORD

FRA

Wrangler billigst i Lillestrøm

STØRRELSE 6-8-10 ÅR

Kr. 19,-

STØRRELSE 12-14-16 ÅR

Kr. 24,-

Tøff, slitesterk skolebukse i mange farger.

NB! KUN I TORGGT. 5

TORGGT. 5 vis-a-vis Ingwald-Senteret

Dyrebeskyttelse må inn i skolen

— Det finnes nok endel lærere som går inn for å lære barna at dyr trenger å bli beskyttet, og at det er menneskenes oppgave å gjøre det, men stort sett råder det en veldig slapphet i skolene på dette punkt. Det er så mye barna skal lære nå, tiden er knapp, og pensumet kommer først, men jeg synes det er en viktig oppgave — nettopp i vår tid, da det ser ut til at voldsmentaliteten brer seg — å lære barna å ta vare på og beskytte alt levende liv.

Det er formannen i Norges Dyrebeskyttelsesforbund, Georg Jacobsen, som sier dette i en samtale med Aftenposten. Han mener, at hvis barna lærte å bli glad i dyr og fikk det inn som en naturlig ting at dyr skulle beskyttes, ville dette gjøre dem snillere mot hverandre, og kanskje også til bedre mennesker som voksne. — Folk som er glade i dyr, er snille mennesker, sier Georg Jacobsen.

Norges Dyrebeskyttelsesforbund har ca. 5000 voksne medlemmer og ca. 40 000 barn. Dette regnes som et forholdsvis lite tall, og man ønsker seg langt flere medlemmer — særlig barn. Dørlig økonomi gjør det vanskelig for forbundet å drive den opplysningsvirksomhet man ønsker, men et større medlems-tall ville til en viss grad kunne rette på det.

Dyrebeskyttelsesforbundet har flere ganger sendt trykksaker til skoler rundt om i landet — formet som en veiledning til lærere. Svært ofte er trykksaken blitt liggende urørt, og barna

har ikke fått noen glede av den. Enkelte skolebestyrere har til og med nektet å ha noen befattning med forbundet, fordi man har fryktet for at andre foreninger med forskjellige formål også ville be om å få komme til.

— Sympatien for dyr er naturlig hos små barn, og de første år på skolen er den beste tiden til å innprente dem kunnskap om hvordan vi skal ta vare på dyrene. I de årene er også lærerens ord gjerne lov for barna, og det skulle ikke være så vanskelig eller ta så mye tid å skape virkelige dyrevenner av barn i de årene.

Desverre hører vi stadig oftere om barn som er ondskapsfulle — ja, ofte rent sadistiske mot dyr. Forbundet får mange meldinger om rå og brutale mis-handlinger av ubeskyttede dyr. Foreldrenes ansvar her er også stort, og foreldre burde innprente sine barn at de skal være snille mot alle dyr.

Dyrebeskyttelsens Barneforening sender ut et lite blad «Fra Dyrenes Venner» fire ganger om året. Dette kunne egne seg godt i naturfagtime, mener Georg Jacobsen, som også kan fortelle at forbundet gjerne skaffer tilveie dyrefilmer til skoler som ønsker dem.

Fjernsynet har også en stor oppgave når det gjelder sjokkerende stor. Vi får stadig meldinger her om katter som er blitt latt alene igjen i gaten, når familien reiser på ferie. De tror visstnok at en katt kan greie seg på egen hånd ved å jakte på rotter og mus! Og alle disse hundene som nå er blitt et slags statussymbol, sukker Georg Jacobsen. Mange setter seg ikke inn i hvordan de skal oppdras eller hva slags mat de bør ha. Ofte blir de led dem og gir dem bort som en annen pakke.

Ridehester er forresten det neste i status-dyr. Her syndes det mye med hensyn til stell og fôr. Man kan ikke forlange at barn skal ha greie på hestestell, de fleste voksne har det ikke engang. På dette område har forresten Veterinærdepartementet gått igang med en undersøkelse av stellet av alle disse ridehestene. Her må det sannsynligvis komme kontroll og regler.

Gerda